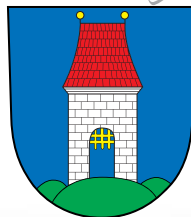

Dřevohostický zpravodaj

Věneček pro maminku – vystoupení dětí z mateřské školky Pramínek

2/2016

***Moudré je říct si každého dne:
„Kéž si uchovám lásku k životu“.***

Jan Neruda

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz; Mgr. Hana Sedlářová, Jana Josieková, Bc. Petr Menšík, Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	450 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, červenec 2016, číslo 2/2016
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	30. 9. 2016

Úvodník

Ohromná idea spojených evropských států se nějak bortí. Britům se přestalo líbit, že jim úředníci z Bruselu měří výkony vysavačů a spotřebu vody při splachování na WC, že jim nutí ten jediný správný poloměr zakřivení banánu a zakazují staré žárovky, namísto toho aby řešili problémy bezpečnosti a uprchlickou krizi. Jejich „sbohem“ rve nyní starý kontinent na kusy, ale těm osiřelým zároveň dává šanci k opravdovým reformám. Současný svět má však i bez brexitu zaděláno na problémy, a tak si myslím, že Evropa teď opravdu nepotřebuje zřízení té velké věže, kterou budovala několik desetiletí. Teď potřebuje nové nadechnutí a pocit nadšení do budoucna. Potřebuje nové a mladé lidi, kteří mají v sobě nastaveny ty správné hodnoty. Kterí se umí rozhodovat, protože jsou systematicky a důkladně vzděláni. Mladé lidi, kteří dokáží přemýšlet nejen hlavou nad směrnici a vyhláškami a normami, ale i srdcem, protože vědí, že vše co za něco stojí, pochází od srdce. Je potřeba mladých lidí, kterým předali své nejlepší znalosti a vědomosti učitelé ve školách, podobných třeba té naší. Vždyť právě ta naše škola je tak akorát velká, aby se učitelé a žáci dobře znali. Aby učitelé porozuměli potřebám a pocitům žáků a aby jim pomáhali objevovat, kdo jsou, aby jim mohli vysvětlovat jak žít a vycházet s druhými, aby je učili naslouchat ostatním lidem, aby je učili orientovat se ve světě, do kterého pak děti dorostou. Tak proč by třeba i z těch našich dnešních deváťáků, kteří před měsícem opustili brány školy, nemohl jednou přijít nový poslanec, nebo senátor, který by pomohl nastavit společnosti srozumitelnější obraz, přinést nové myšlenky a dát odpověď na otázky, kterým nyní nerozumíme?

Vlastně ani nemusíme vychovávat nové ředitele zeměkoule, stačí, když tito mladí lidé dokáží později postavit z dětských snů skutečné štěstí pro sebe a pro všechny druhé kolem sebe.

Petr Dostál

Kaleidoskop obecních zajímavostí

Vždycky jsem si myslel, že v několika odstavcích svého Kaleidoskopu budu psát o hodně rozdílných věcech, kterými se zabýváme na radnici. O všech střípcích dění v obci, od kultury přes sport, vzdělávání, administrativu, až po stavební záležitosti. Když si však pročítám své články zpětně, to poslední jmenované, stavební činnost obce, se dostává na první místo. O stavebních akcích se zmiňuji ve svých článcích nejčastěji a ani dnes tomu nebude jinak. Máme rozpracováno několik stavebních záležitostí, všechny běží, zrají a některé již kvasí, a tak vám o nich musím napsat, i když ti všimaví z vás vědí...Vědí, protože vidí, že se silně zvednul pohyb plně naložených nákladních aut hlínou, která se převážá z jedné strany obce na druhou. Mnozí se zlobí a láteří, že už tak rozbité místní komunikace rozbíjíme ještě více, ale ti zvidavější se jdou podívat a přesvědčit se, že to přejíždění není bezdůvodné. Že zrovna firma Cobbler, provádějící položení inženýrských sítí pro výstavbu rodinných domků „Za školou“, vyvážá odtěženou zeminu. A že jí bylo! Téměř 1000 m³! A tak se vozila hlína za sokolovnu a do zemědělského družstva, na skládku do Nahošovic i k naší čističce odpadních vod, téměř šedesát aut bylo rozhrnuto do prostoru „Za koupelkou.“ Obdobné množství metrů krychlových kameniva bylo pak položeno místo odtěžené hlíny jako spodní stavba vozovky, která bude sloužit novým stavebníkům. Položeno je vodovodní i kanalizační potrubí, plyn, elektrorozvod i veřejné osvětlení, práce se dostávají do poslední, závěrečné fáze. Ozývají se nám první zájemci o výstavbu rodinných domků a to je moc dobře.

Na ulici Nábřeží zahájila společnost Ekoagrostav výměnu původního kanalizačního řadu, a to v úseku od mostu Láry až po objekt mateřské školky na ul. Školní. Možná jste se divili proč, vždyť všichni si ještě dobře pamatujeme dobu před patnácti lety, kdy se v těchto místech pokládala kanalizace v rámci akce „Odkanalizování obce“. Tehdy se tady ale položilo potrubí dimenze 600 mm a dnes se tady pokládá potrubí dimenze 800 mm... To původní pro budoucí napojení rodinných domků „Za školou“ už prý nevyhoví... No jo, normy jsou přísné, projektant počítal a vše spočítal. Tak aby se mohlo za školou stavět, nejprve je nutno rozšířit kanalizaci na Nábřeží. Musím však ocenit vedení Vodáren a kanalizací Přerov, jmenovitě ředitele Ing. Dundálka, který k problému přistoupil srozumitelně a lidsky a nakonec se na představenstvu on nejvíce zasloužil, že tuto akci realizovaly Vodárny a kanalizace Přerov z vlastních investičních zdrojů. Bohudík. Na tom by náš rozpočet hořel. Z obecního rozpočtu bude placeno pouze položení obručníků po obou stranách ulice a položení části horní asfaltové vrstvy v křižovatce u mateřské školy.

A mateřská škola. Stará dáma, která má už více než padesát let. Je už trochu omšelá, a potřebuje více než jen přepudrovat. Všechny současné celosvětové moderní trendy do obnovy budovy asi nepromítneme, neuděláme ze školky nízkoenergetický bombastický pasivní dům, nečekáme ani ocenění z Komory architektů. Chtěli bychom ale objektu dát nový pěkný vzhled, nový kabát a chceme posunout standard využívání budovy o mohutný kus dopředu. Chceme umožnit dětem hrát si ve zdravém a příjemném prostředí. Uvažovali jsme o podání žádosti o dotaci na Státní fond životního prostředí. Projednávali jsme tuto záležitost s odbornou projekční i pora-

denskou společností Reynards, ale po spočítání všech nákladů jsme zjistili, že jsme schopni při provádění vlastními silami udělat stavbu podstatně levněji. Projekt obnovy školky jsme nechali zpracovat, výrobu oken jsme zadali prověřené české společnosti AOP, která montovala okna do naší základní školy, do objektu sokolovny i do Domu služeb. Vždy v minulosti to bylo k naší spokojenosti. Tak doufáme, že tomu bude stejně. Že na naší mateřince už po prázdninách zazáří nová bílá okna, která třeba budou ještě letos občas zastřena bílou mlhou mrazu, ale za kterými budou štěbetat malé děti jako zpívající sýkory.

A o probíhající výstavbě nových chodníků na Novosadech až příště. To bychom už jen z toho čtení měli ruce vytahané a plné mozolů.

Přeji pěkné léto!

Petr Dostál

Zámek přivítal cechy a řemesla

Řemesla a cechy jsou nedílnou součástí naší historie. Proto se 23. dubna konala na zámku v Dřevohosticích ukázka toho, jak to dříve v takovém městečku chodilo. Celou akci pořadatelé završili výstupem na zámeckou věž s krásným výhledem po okolí.

Ukázku řemesel pořádala Vlastivědná společnost Žerotín ve spolupráci s městem Dřevohostice a ostatními spolky. Nebyla to však akce ojedinělá. „*Takových akcí pro děti jsme pořádali již osm. Začali jsme s tím v rámci vlastivědných vycházek a do*

této podoby se to vyvinulo během let. Každý rok máme nějaké téma, minulý rok zde byli Napoleoní, letos předvádíme tradiční cechy a řemesla,“ říká Michaela Roubalíková.

Hned při vstupu do areálu byla možnost si zakoupit ručně vyráběné předměty. O výrobu se postaraly dámy z Klubu seniorů. A vůbec, celá akce se nesla v duchu dřevohostických spolků a jejich spolupráce. Dalšími spolky, které se účastnily ukázek řemesel, byli dobrovolní hasiči, taneční soubor Tadoň a Jezdecký klub Gracie. Zhostili se i scének u jednotlivých stanovišť řemesel a předvedli ukázky, jak to mohlo chodit v pekárně, když přivezl mlynář mouku, nebo tradiční obchodování na jarmarku. Vždy se ve scénce vyskytl nějaký problém, ten však vždy zažehnal dřevohostický rychtář.

Kromě již zmíněných řemesel se zde našli i koláři, hrnčíři, bednáři, řezníci, ale i zeďníci a včelaři. Zámecká zahrada se tak proměnila v jakési středověké tržiště. Robert Tuček zase v rámci scének názorně předvedl, jak se dřevěné trámy opracovávaly ručně. Také si posteskl nad dnešní kvalitou dřeva. *„V dobách minulých se těžilo dřevo v zimním období, kdy byl vegetační klid a nebyla míza ve stromech. Dnes se dřevo bohužel těží celoročně, takže je kvalita nižší.“*

Pomalou se začalo smrákat a nastal čas, aby se návštěvníci vydali na prohlídku věže a výstav umístěných v zámku. Nejdříve však kastelán Jiří Kasperlík zmínil důležité informace o historii zámku. *„První zmínku o tvrzi, která zde stávala, máme z roku 1368 za doby vlády císaře Karla IV. V tu dobu si zde zeman Ješek postavil tvrz, tedy opevněné stavení, ne větší než domy v Dřevohosticích,*“ vyprávěl Kasperlík a lidé se zájmem poslouchali. Protože byla hojná účast, vytvořily se dvě skupiny, jedna šla první do Hasičského muzea a druhá zamířila rovnou na zámeckou věž.

V Hasičském muzeu byla k vidění celá plejáda historických hasičských vozů, které místní dobrovolní hasiči ve svém volném čase zrenovovali. Vozy jsou buď koupené, nebo zapůjčené od jiných sborů. Návštěvníci se dozvěděli, že požárníci jsou na světě již dlouho. *„Už ve starém Egyptě byly skupiny otroků, které byly vyčleněny k hašení požárů pomocí věder. Během staletí se moc změn neudálo. Často vyhořely celé vesnice při vypuknutí požáru,*“ vysvětlila Roubalíková.

Po zhlédnutí výstavy se skupinka přesunula do zámku a začala stoupat do výšin po schodech rovnou do věže. Do zámecké věže se dá totiž dostat pouze z druhého patra zámku, kde je nutné vystoupat schody na půdu a poté další stoupání až na cimbuří věže. Výhled, který se naskytne, však za ten namáhavý výstup stojí. Jan Nuc

na nádvoří dřevohostického zámku

- otevřeno úterý–neděle 9–12 a 13–16 hodin
- prohlídka zámku a hasičského muzea, informace pro turisty
- tel.: 720 974 644, e-mail: icdrevohostice@seznam.cz

Klub seniorů na výletech

Na 5. května 2016 si náš klub naplánoval návštěvu výstavy FLORIA JARO 2016 v Kroměříži. Městys Dřevohostice nám zapůjčil auto s řidičem p. Kasperlíkem. Výstaviště se proměnilo v místo okouzljících jarních květin. Hlavní expozice měla název „Květinová pohádka“. V ten den na výstavišti hrála kapela Zdounečanka, která přispěla k příjemné atmosféře. Spokojeni s nakoupenými sortimenty jsme se vraceli do svých domovů.

Dne 9. června 2016 následoval zájezd do Archeoskanzenu Modrá. Skanzen v Modré představuje ideální podobu slovanského opevnění sídliště-hradiska z doby Velké Moravy (9. století). Stavby jsou z části zahloubené podle předlohy ve skutečných archeologických objektech. V blízkosti skanzenu je expoziční areál Živá voda – největší expozice přirozených mokřadních a sladkovodních ekosystémů. V expoziční nádrži je osádka původních druhů ryb a obojživelníků. Pod úrovní hladiny je sladkovodní tunel, kde jsme s úžasem pozorovali plovoucí ryby téměř kolem nás. Neopomněli jsme navštívit blízký Velehrad. Kořeny Velehradu sahají na začátek 13. století, kdy zde vznikl první cisterciácký klášter na Moravě. Ve Starém Městě nás zaujala KOVO ZOO. Je to jediná kovová zoo v Evropě. Zvířata jsou vyrobená především z odpadních materiálů. Jsou v životní velikosti a svoji zpracovaností a dokonalostí zaskočí návštěvníky podobou živých zvířat.

Děkujeme městysu Dřevohostice, který našemu klubu vychází vstříc zapůjčením auta, a tak umožní seniorům návštěvy zajímavých objektů. Velký dík patří panu Kasperlíkovi, který je velmi ochotný a ohleduplný. Udělal nám průvodce Modrou a Velehradem. Díky jeho výkladům jsme měli obohacené prohlídky. Zájezd byl velmi podářený a i počasí nám přálo .

za klub seniorů Božena Pokusová

Dětský den v Dřevohosticích

Pořádání kulturních událostí není jednoduchou záležitostí. Faktorů, které mohou akci ovlivnit, ať už od těch, se kterými se vypořádat lze, až po ty, se kterými ne, je neřeberné množství. Dostatek hostů, zásob, občerstvení, personálu, míst k sezení, výživnost programu, počasí, na konci zůstat alespoň trochu v zelených číslech, to a mnohé další straší každého organizátora akce mnohem dříve, než prostory areálu překročí první host. Je to náročná a mnohdy nevďěčná úloha. Nejedna akce skončila fiaskem, ale to nebyl případ Dětského dne v Dřevohosticích, soudě dle výrazů zaujatých hostů a především pak dětí, které měly na výběr z mnoha variant pro ně připravených atrakcí a soutěžních disciplín.

V Dřevohosticích zjevně na pořádání kulturních akcí mají recept. Rodič, který s potomkem na akci dorazil, musel zákonitě nasbírat množství plusových bodů. Kombinace bohatého programu a dostatek personálu na všech místech areálu neumožňovala tvorbu front, a to i přesto, že vstup na atrakce pokrývalo jednotné vstupné. Právě tenhle vstřícný krok v podobě vstupného pokrývajícím neomezený vstup na jednotlivé atrakce musela ocenit každá početná rodina. Pro hosty odpadlo tak známé a nepopulární inkasování drobných mincí před každým sportovním stanovištěm a žadonění natěšených dětí o přídavek.

Dalším důvodem, proč se dle mého názoru akce vydařila, je dostatek personálu. Je obdivuhodné, jaké množství osob se na organizaci dětského odpoledne podílelo, ať už to byl hlavním motivem vlastní zájem nebo příkaz vedoucího sboru, jde o nevídanou týmovou jednotu.

Událost z mého pohledu neměla žádnou vadu, snad jen tu, že neprobíhá každý měsíc. Rád bych takovéto aktivní vyžití nabídl své dceři častěji a sám se věnoval relaxaci v příjemném zámeckém prostředí. Na druhou stranu se alespoň můžeme těšit na další ročník Dětského dne z dílny dřevohostických hasičů, kteří svým každoročním výkonem nastavují laťku vždy o kousek výš.

Po letošním ročníku nemám, zřejmě jako řada dalších hostů na vybranou a akci musím zařadit do plánu na příští rok. I proto bych rád touto formou týmu lidí podílejících se na organizaci akce poděkoval a popřál jim mnoho dalších úspěchů.

V Dřevohosticích hasiči akce prostě umí, a pokud jim jde obdobně i hašení požárů, mohou zůstat obyvatelé Dřevohostic zcela klidní, plameny jejich domovy neschvátí.

Ing. David Tala, Přerov-Předmostí

Setkání obcí mikroregionu Moštěnka

Hry se konaly v neděli 26. června a Dřevohostice vyslaly do pořádajících Želátovic družstvo v sestavě **Staňa Čížek, Lucka Fallová, Tomáš Bancík, Aleš Frantík, Jana Kasperliková, Jirka, Šárka a Klárka Vašinovi** (nehrající kapitáni **Petr** – starosta a **Jarda** – místostarosta).

Družstvo dřevohostických závodilo s maximálním nasazením a bojovným duchem, nejvíce bodů nám přinesly disciplíny v metaně na asfaltu, biatlon s běžkami pod paží a střelbou ze vzduchovky na stanovišti a štafetový slalom s převážením pivního půl litru na bobech.

Pobavila nás běžkařská disciplína – štafetový běh čtyřlži na upravené čtyřlži, kterou jsme hned po startu zlikvidovali – vázání na suchý zip nevydrželo naše sportovní nadšení. Rozhodčí duchapřítomně upravili pravidla disciplíny na běh čtveřice s lyžemi pod paží.

Za podpory dřevohostických fanoušků jsme vybojovali skvělé druhé místo hned za domácím družstvem Želátovic.

Letošní „olympiáda“ mikroregionu v číslech:

12. ročník • 8 družstev obcí mikroregionu Moštěnka • 8 členů družstva • 8 disciplín

2. místo pro Dřevohostice!

J + Š + K Vašíňovi

**Blahopřejeme a děkujeme
za vzornou reprezentaci obce.**

Přivítali jsme nové občánky

Na jaře 10. dubna 2016 pozval městys Dřevohostice rodiče i celé rodiny nových občánků z Dřevohostic a okolních obcí na slavnostní uvítání jejich dětí do života. V obřadní síni zámku v Dřevohosticích jsme v neděli odpoledne přivítali celkem 9 dětí.

- z Dřevohostic Martina Trávníka, Ondřeje Šimčíka, Isabelu Koppovou a Jana Frantíka
- z Křtomile Jakuba Pročka, Aleše Dađu a Teodora Tesaře
- z Radkov Sebastianu Greše
- z Turovic Tomáše Olivera Hornischera.

Ještě jednou všem rodičům blahopřejeme k narození děťátka a přejeme hodně trpělivosti, radosti a šťastných chvil při jejich výchově.

Příští vítání občánků by se mělo uskutečnit v měsíci říjnu 2016. *Libuše Kroutilová*

Besídka Hudební školičky

Dne 28. června 2016 předvedli svým rodičům žáčci Hudební školičky, co se naučili pod vedením paní učitelky Mirky Buchtové. Zahráli na různé nástroje, také zazpívali a byli odměněni potleskem a vysvědčením se samými jedničkami.

Paní učitelka Mirka Buchtová dostala od dětí kytičku a zaslouží si velkou pochvalu za to, jak dokáže v dětech probudit a udržet pěkný vztah k hudbě. *RR*

Co přineslo jaro do Pramínku...

14. 5. 2016 – datum, které připadlo naší akci **Věneček pro maminku**. Sám název by mohl svádět k myšlence, že akce byla pouze pro maminky, ba naopak, akce byla věnována široké veřejnosti. Účast byla hojná, počasí nás sice celé dopoledne trápilo a nutilo nás při přípravách přemýšlet, zda akci odvolat či přesunout do vnitřních prostor. Nakonec se však umoudřilo, a tak se chvíli po 14 hodině mohlo začít. Po úvodním slovu paní ředitelky a pana starosty se z úzkých dveří zámku za znění folklorních tónů vydalo bezmála 50 krojovaných dětí z MŠ se svými učitelkami a dvěma praktikantkami taktéž v lidových krojích směrem k parketu. Každá třída předvedla své taneční vystoupení. Veškeré přípravy si žádaly jistou vytrvalost a pílí vše připravit a dokončit, ale také pospolitost kolektivu všech za městnanců MŠ. Nacvičování tanečních vystoupení s folklórními prvky jsme museli řádně promyslet a dosti dlouho s dětmi trénovat. Pro nás paní učitelky je to neobvyklé, nové, ale bavili jsme se všichni – i děti.

Využili jsme tohoto svátečně laděného dne také k „Rozloučení s našimi předškoláčky“. Paní učitelka Čechová ze základní školy k dětem mile prohovořila a poté si je symbolicky převzala. My jsme jim na rozloučenou věnovaly upomínkové předměty, aby si na naši školičku vždy rády vzpomněly.

Touto cestou moc děkujeme za podporu městyse Dřevohostice na uskutečnění celé akce. Uvidíme, zda prvním ročníkem vznikne nová tradice. Nebo že bychom připravily zase něco nového, jiného? To se ještě uvidí...

17. 5. jsme se vydali na krásný **výlet do Modré u Velehradu**, do muzea se sladkovodními rybami. Největší pozornost určitě upoutá tunel o délce 8 metrů, který se nachází v hloubce 3,5 metrů. Můžete zde klidně stát a pozorovat, jak se vám nad hlavou prohánějí kapři, pstruzi, parmy a také obrovští jeseteri a vyza – největší sladkovodní ryba světa. Nejen děti, ale také my paní učitelky jsme byly nadšené. Kdo bude přemýšlet o výletě, rozhodně to stojí za zvážení.

Po skončení školního roku se začaly dít v budově MŠ věci! Jen co odešly poslední děti ve čtvrtek 30. 6., ihned jsme se vrhly na zakrývání, stěhování skříní, nábytku, didaktických pomůcek, šanonů,... až do pozdních odpoledních hodin. Nicméně hned další ráno jsme pokračovaly, ale to už jsme se však křížily s pracovníky firmy, která nám dělá nová okna. Ti nabrali takových obrátek, že jsme nestačily odklízet. Nicméně se vše zvládlo a teď už budeme očekávat, kdy nastoupíme zase na úklid po veškerých rekonstrukcích.

Ze školkových novinek je to zase na chvíli všechno. Určitě vás budeme zase informovat o dalších novinkách, kterých bude jistě ještě hodně...

za kolektiv MŠ Lucie Kuželová (Pokorná)

Věneček se nám vydařil

Touto cestou bych velmi ráda poděkovala všem zaměstnancům školky. Nebylo ani možné někoho z příprav slavnosti **věnované Dni matek** vynechat. Organizace byla

náročná a všichni se jí zhostili s nadšením. Mohlo by se zdát, že paní učitelky s dětmi jen nacvičily vystoupení – nene, nebylo tomu tak, každá z nich měla ještě spoustu dalších organizačních úkolů. Mimo jiné i vytvářely doma „na kolenou“ dekorace atria zámecké zahrady, pořizovaly další potřeby pro stánek apod. Jen porada, která byla věnována této akci, trvala 3 hodiny! Paní učitelka Simona se ujala s nadšením a pílí jí vlastní velkolepého malířského činu – dekorovala folklorními motivy obrovský oblouk, který zdobil podium. Za přenádherný věnec – jako symbol naší akce – poděkuji naší paní učitelce Zdeňce, jakožto i za slaměné dekorace. Další spoustu „drobných“ ale veledůležitých prací kolem výzdoby zastaly i další paní učitelky Lucka a Peťka. Přišla nám vypomoci i paní učitelka Maruška Zámečnicková, byť u nás neučí, s naší školkou sympatizuje!

Paní školnice Káťa a paní kuchařka Markéta, obě se zhostily prodejního stánku s naprostou pečlivostí. Příprava pohoštění hostů a prodeje byla neodmyslitelná, v jejich rukou bezchybná.

Paní školnici Káti patří obzvláště velké díky za ušití krojů pro všechny děti – a to na míru a dokonale. Nebylo to jen šití, co to bylo shánění, ladění barev, hledání správné látky. Hodiny a hodiny konzultací v ředitelně. Co bych povídala... výsledek byl vidět. Děti jak z cukrové vaty. Přenádherné!

Páni starosta a místostarosta nám velmi vyšli vstříc při přípravách Věnečku, za což jsem velmi vděčná. Bez podpory zřizovatele by snad ani nebylo myslitelné vše zajišťovat a připravit. Nápad vzešel z jednoho jednání, které ani nebylo věnováno tomuto tématu, a nakonec se vše náramně vydařilo.

A nesmíme zapomenout na rodiče našich dětí, kteří se ochotně zapojili, spolupracovali a přivedli své děti i za počasí, které v jednu chvíli hrozilo, že se snad ani folklorní tóny nerozezná.

Všem patří velké díky....

„Pane kasteláne, Vám děkujeme za „čagánky“ — za Váš čas v neděli v lese věnovaný hledání těch správných větviček!“ Bez nich by píseň „Trnaveček“ ani zaznít nemohla! Samozřejmě také za výrobu folklorního oblouku, který snad bude zdobit podium zámecké zahrady při dalších krojovaných událostech!

A ještě musím doplnit příspěvek paní učitelky Lucie věnovaný akcím v naší škole v období předprázdninovým. Ještě jedním folklorním vystoupením zpestřily naše děti Dětský den ve Křtomili koncem června. Počasí stálo za to – tentokrát, přesně naopak než na Věnečku, jsme o dešti dokonce snili. Bylo nesmírné horko a přesto naše

děti s chutí tančily. Krůpěje potu na čelíčkách a červené tvářičky dozdobily krojové oblečky a slunce na blankytně modré obloze doplnilo paletu jasných barev a tónů pro radost všem divákům!

Když budete mít chvíli, zajděte si letos na Dechovky, nabízí se vám poslední příležitost vidět naše dětské folklorní vystoupení. Ti malí tanečníci opravdu stojí za to.

Ilona Zapletálková, ředitelka MŠ Pramínek

Děti svým vystoupením potěšily nejen maminky

Petr Dostál, starosta obce a Ilona Zapletálková, ředitelka MŠ Pramínek

Letos jsme oproti správnému termínu v kalendáři oslavili v Dřevohosticích Svátek matek o týden později. Oslavili jsme jej však tak krásným kulturním vystoupením, až to mnohým z přítomných vyrazilo dech. V zámecké zahradě se sešlo téměř 60 dětí místní Mateřské školy Pramínek, aby v kulturním pásmu „Věneček pro maminku“ zatančilo pět lidových tanečků. Všechny děti v záhorských krojích, které byly ušity podle věrohodné předlohy, a těm nejmenším ještě nebyly ani tři roky. Nádherné, ba přímo úžasné. I sluníčko rozehnalo mraky a rozsvítilo slavnostně nazdobený parket. Děti byly hravé, ale disciplinované, poslouchaly rad učitelek, ale občas si přece jen dovtvořily choreografii podle svého. A co radosti způsobilo, když každé dítě s kvítkem v ruce se rozeběhlo ke své mamince... Rozloučení s předškoláky bylo kamarádké a veselé. Každý z nich dostal kabelu plnou sladkostí, ale hlavně pěkné pohlazení od paní učitelky a pak už 13 předškoláků prošlo nazdobenou branou a bylo předáno paní učitelce Čechové z první třídy základní školy. Dozněly fanfáry, ukončena byla promenáda v krojích, už jen poslední společné foto na památku. Nejen krásné odpoledne, plné dojemných emocí, připravila paní ředitelka Ilona Zapletálková pro téměř 200 přítomných, ale zdá se, že zde byla založena i celá nová tradice. Tak ať to dětem i fanouškům folkloru v Dřevohosticích vydrží!

Petr Dostál

Vrátili nás do mládí – přímo do školních lavic

V sobotu dne 4. června jsem spolu s naplněnou sokolovnou v duchu vzpomínala na dobu před šedesáti lety, kdy se v obci dokončovala výstavba nové školní budovy. Byla jsem vpravdě přímo nadšená z toho, jak naše dnešní mladá generace a zejména pak její učitelé a celé vedení školy pojali toto kulaté výročí, jak se dívají a chápou svou přípravu na budoucí vstup do života, jak chápou plnění svých školních úkolů a povinností a jak si z některých, když je to třeba, dokáží udělat i legraci. Víím, že bez výrazné pomoci celého učitelského sboru a osobního příkladu paní ředitelky by ono odpoledne nebylo tak zajímavé, všestranné a pro nás dospělé i v mnohém poučné, názorné a výstižné. Naši dnešní žáci a jejich učitelé si u nás, diváků, získali opravdový obdiv, úctu a lásku. Těší mne, že chápou své úkoly ve společnosti, dovedou se na ně dívat svými očima a ze svého úhlu pohledu, což mne utvrdilo v tom, že na naši mládež, i když je někdy také chybující, můžeme být jen a jen hrdi. Díky vám všem za krásné a v mnohém poučné odpoledne, které naprostou většinu diváků, dnes už otců, matek, dědečků a babiček, kteří vám v sále nadšeně tleskali, naplnilo pocity blaha, spokojenosti a štěstí.

Sama patřím ke generaci, která základní školu v Dřevohosticích absolvovala ještě v zámku, ve starých prostorách, nepříliš vhodných pro vyučování. Už jako středoškolačka jsem prožívala období, kdy jedna varianta počítala s tím, že v Dřevohosticích zůstane jen 1. až 5. ročník základní školy a pak budou děti dojíždět do Bystřice pod Hostýnem. Při sledování skvělého sobotního programu jsem však také zavzpo-

mínala a ocenila práci, snahu a dílo všech, kdož pro Dřevohostice uhájili celou základní školu a dokázali pro ni postavit nové vhodné a důstojné budovy. Jsem ráda, že dílo našich otců přináší dnes takové ovoce, jaké jsem při oslavě výročí mohla v sokolovně sledovat a jsem hrdá na to, že mezi občany, kteří se tehdy o „novou“ školu zasloužili, se svým nemalým podílem zařadil i můj otec, František Mužík.

Ema Bednářová, roz. Mužíková

Ze základní školy

Konec dobrý – všechno dobré

Na konci školního roku, jakmile ze školy vyrazí proud dětí s vysvědčeními v rukou, pak houf učitelů s náručemi květin a celá budova ztichne, si vždycky s paní zástupkyní sedneme a řekneme: „To zas byl rok! Příště budeme chytřejší a nebudeme se pouštět do tolika akcí. Prostě si život nějak zjednodušíme, ať zase nejsme všichni utahaní jako koťata.“ A co myslíte? Dalšího 30. června se situace opakuje, někdy i stupňuje. Končící školní rok byl, jak děti říkají, obzvlášť výživný. Učitelé si nedali pokoj ani o prázdninách, kdy pobýli týden ve dvou dánských školách, aby načerpali nejen novou inspiraci, ale i entuziasmus, jímž je severské školství proslulé.

Jen co se rozezněl školní zvonek, přibyla k nám pětice dívek z celého světa, aby naše děti seznámily se zajímavostmi, kulturou, geografii i historií svých zemí. „Pochopili jsme, jak je důležité umět jazyk, kterým se dorozumíte,“ motivovaly se děti k dalšímu studiu angličtiny.

Zahradní slavnost
k 60. výročí
otevření školy

V Anglii

Čtenářské dílny

Vzápětí odcestovalo dvacet žáků s dvěma paními učitelkami na jazykový kurz do britského Brightonu. „Byla jsem strašně moc nadšená, protože jsem se vždycky chtěla podívat do Londýna. V Anglii to bylo moc super, až na ty jejich sendviče na oběd,“ shrnula své britské dojmy Pavla Pešáková ze sedmé třídy.

Paní učitelka Dřevíková si v Londýně prohloubila znalosti angličtiny na jazykovém kurzu pro učitele. Pan učitel Foukal využil dotační příležitosti a nově vybavil školní dílnu novým kvalitním nářadím pro žáky i soustruhy a bruskami pro přípravné práce. Školní knihovnu jsme rozhojnili o sto třicet nových titulů a začali pracovat ve čtenářských dílnách. Dalšími přírůstky do školní bibliotéky přispěla Vlastivědná společnost Žerotín, když věnovala deset výtisků společné knihy Françoise Schallera Vzpomínky jednoho Francouze na válku a Zdeňka Smiřického Osvobození městečka Dřevohostice.

Jakmile jsme překloupili první listy nového kalendáře, už se balila osmdesátka dětí do škol v přírodě. Pobyt uprostřed zimních lesů, zdravá strava a návrat k tradičnímu hospodaření se všem účastníkům, jak těm menším v Jeseníkách, tak starším na Vysočině, moc líbil a shodně prohlašovali, že by si jej dali klidně znovu a nejlíp hned.

Od října jsme čekali, zda vyjde další z grantů, tentokrát vyhlášený Ministerstvem práce a sociálních věcí. Jeho cílem je napomoci zaměstnaným rodičům, aby o jejich malé děti bylo postaráno i v době, kdy škola nevyučuje. Rozhodnutí jsme sice obdrželi téměř na poslední chvíli, ale přesto letos rozjždíme dva týdenní turnusy příměstských táborů a v příštím školním roce prodloužíme dobu, kdy budou moci děti pobývat pod dohledem ve školní družině.

Zajišťovat finanční zdroje z dotačních titulů je mravenčí papírová válka, ale bez jejich využití bychom žádnou z uvedených akcí nezorganizovali.

Závěr školního roku jsme věnovali oslavám šedesátého výročí otevření naší školy, zejména tomu, co se v naší škole, za těch deset let, které uplynuly od jejího půlstoletého jubilea, změnilo. Akademie musí být vizitkou umělecké invence, sportovního ducha i organizačního talentu školy, a tak jsme vymýšleli, nacvičovali, trochu i přemlouvali budoucí hvězdy vystoupení, rozčilovali se i chválili a do posledního okamžiku trnuli, jak to celé dopadne. S posledním potleskem ze mě tíseň spadla a já jsem si uvědomila, jak máme nadané, nadšené a ukázněné děti, kterým záleží na spo-

lečném díle a které pod vedením svých schopných pedagogů přinesly mnoha lidem úžasný kulturní zážitek. „Akademie, ta byla vynikající“, pochvalovali si i spokojení, i když unavení účinkující i diváci.

Poslední pátek před prázdninami jsme chtěli naši školu otevřít veřejnosti, proto jsme ji leštili, mašlili a věnčili. Svatojánské počasí nám však připravilo drsnou zkoušku, vedro bylo přímo saharské. Plánované buřty jsme nahradili zmrzlinami a sportovně kulturní program, jehož úžasným závěrem bylo vystoupení pánského pěveckého sdružení Fčelka, pokračoval podle plánu. S radostí jsme vyslechli mnoho pěkných slov a přání do dalších let a poděkování za pěkný program.

„Tehle rok byl asi nejlepší za celých sedm let,“ zhodnotili sedmáci a já, ledva jsem setřela pot z čela, jsem si řekla, že není důležité, jak moc je pedagog uondaný, důležité jsou nadšené děti. Doplněk i hydrolyza se z hlaviček možná vykouří, ale společně vystoupení na školní akademii v nich zůstane navždy.

Dovolu mi, abych v závěru hektického školního roku poděkovala všem pedagogům, kteří v tom šíleném shonu stačili i normálně učit, všem spolupracovníkům, které neustálé změny a provizoria nevyvedla z míry, vedení městyse Dřevohostice, jež s pochopením podporovalo naše aktivity, i Sdružení rodičů a přátel dětí, které přispělo svou pomocí při organizaci oslav.

Zatímco dokončují přípravu příměstského tábora, hřmí na chodbě sbíječka a my se těšíme, že dlažba v průměru naší školy zazáří novotou. Škola a čerti, ti zkrátka nikdy nespí.

Nataša Kučerová, ředitelka školy

Dějepisná přednáška o osvobození našeho městečka

Dějepisné učivo v devátém ročníku je zaměřeno především na druhou světovou válku a také celkově na poválečné období. Jelikož téma „Poválečný svět“ jsme měli již probrané, přišla paní učitelka s návrhem přednášky o osvobození Dřevohostic. Přišlo nám zajímavé se dozvědět, jak byly Dřevohostice vlastně osvobozeny, a proto jsme s přednáškou souhlasili. Jednou v pondělí k nám do školy zavítal pan Smiřický,

který nám měl o osvobození našeho městečka povídat. Přednáška byla na dvě vyučovací hodiny, což některým z nás vůbec nevadilo, a byla rozdělena na dvě části. První část přednášky byla zaměřena na již zmíněné osvobození jak Dřevohostic, tak i okolních obcí a měst. Dozvěděli jsme se například, že Dřevohostice byly osvobozeny Rudou armádou 8. května roku 1945. V druhé části jsme si povídali o československých letcích, kteří sloužili během druhé světové války. Nejvíce mě zaujal major Josef Bryks. Byl to československý voják a letec, účastník československého protinacistického odboje a oběť komunistického teroru. Za okupace pomáhal organizovat útoky československých pilotů do Polska. Při jeho útěcích do zahraničí byl několikrát zatčen a uvězněn, ale i přes to se mu dařilo vždy uprchnout.

Dvě hodiny uběhly jako nic a naše přednáška byla u konce. Mě osobně přednáška zaujala, přišlo mi zajímavé zjistit, jak to tady za druhé světové války vlastně probíhalo, a proto bych chtěla ještě jednou za celou naši třídu panu Smiřickému poděkovat!

Eva Navrátilová, žákyně 9. třídy

Čtyřlístek

Ve středu 22. června se na naší škole konala již tradiční soutěž Čtyřlístek, tentokrát na téma „Mimořádné situace a osobní bezpečí“. Role moderátorky a průvodkyně soutěže se zhostila paní ředitelka. Čtyřčlenná soutěžní družstva žáků druhého stupně se utkala hned v několika disciplínách, které prověřovaly jejich znalosti z problematiky první pomoci, evakuace, různých druhů závislostí a vůbec všeho, co se týká našeho osobního bezpečí. Také celé třídy měly možnost prokázat svou soudržnost a podporu svých družstev. Loňské vítězství v soutěži obhájilo družstvo Melounů ze 7. třídy, na druhém místě se umístili deváťáci, na třetím šestáci a bramborovou příčku obsadili osmáci. Tady jsou dojmy vítězného družstva:

Jelikož jsme minulý Čtyřlístek vyhráli, museli jsme letos výhru za každou cenu znovu obhájit. Celkově jsme se na soutěž hodně připravovali, ale potom jsme zjistili, že ostatní třídy se nepřipravují skoro vůbec, tak jsme trochu zvolnili. Už jsme se však nemohli dočkat, a tak jsme byli celí netrpěliví, kdy konečně nastane ta chvíle.

Brzy po začátku soutěže jsme zjistili, že většina otázek a úkolů je lehká a že to zvládneme „levou zadní“. Co jsme nevěděly my holky, věděl Mates, co nevěděl Mates, to jsme věděly my. Nejvíce nám pomohla naše třída, která nám ukázkově fandila. Ke konci to vypadalo, že nás deváťáci předběhnou a že budeme druhí, ale v posledním kole kluci z devítky moc neskórovali, takže jsme je lehce předběhli a obhájili jsme minulé vítězství. Po vyhodnocení se k nám celá třída přihnala jako velká voda – jako hokejisté k brankáři v hokejovém zápase. Příští rok se těšíme znovu.

Kateřina Pechálová, Pavla Pešáková, Naďa Klvaňová, Matěj Kantor, žáci 7. Třídy

V úterý 7. června 2016 jeli žáci 1. a 2. třídy na výlet do zoo Lešná.

Výlet se jim líbil. Svědčí o tom jejich postřehy.

Dojmy prvňáků

- Byli jsme v džungli a viděli jsme tam piraně. Nějaké dítě hodilo do té kádě lízátko a piraňa ho snědla. *(Sam Cholasta a František Kvapil)*
- Viděli jsme rejnoky a hladili jsme je a krmili. Surikaty si hrály a dováděly. Byli tam i tučňáci a někomu k nim spadla kšiltovka. *(Jana Kubová a Radek Špunda)*
- Na kameni se opalovaly vydry. Byli jsme ve voliére a tam byli arové – červení, modří a zelení papoušci. *(Markéta Zlámalová a Matyáš Němec)*

Dojmy druháků

Včera 7. 6. jsme místo učení byli v zoo Zlín. Nejdřív tam byli krásně zbarvení ptáci. Potom jsme si prohlídli žirafy a slony, taky zebry a pštrosy. Pustili je i ven do výběhu. Děti pořád bubnovaly na indiánské bubny. Surikaty se začaly rvát. Chundelaté opice jen seděly. Ve výběhu slonů jsme viděli, jak malí jsme, když si stoupneme k nim. Klokani nás ohromili skákáním. Na hřišti jsme měli prolézačky a obchody. Hlazení rejnoků jsme si také užili. Mohli jsme je i krmít. Tučňáci na nás hleděli. Lenochoď lezl po provaze. Krajta velká byla moc a moc veliká. A u plazů skončil výlet. Bylo to super!

Matyáš Volf, 2. tř.

2. a 1. třída jela včera 7. 6. do zoo Zlín Lešná. Jeli jsme tam autobusem, a jak jsme přišli do zoo, tak jsme se hned nasvačili. Potom jsme pokračovali v prohlídce a někde byly automaty s mincemi, tak jsme si koupili mince. Šli jsme dál a dali jsme si přestávku na pití. Potom jsme prošli chodbou mezi ptáky, potom jsme prošli ještě jinou chodbou mezi klokany a pštrosy emu. Šli jsme dál a dorazili jsme na hřiště. Tam jsme se protáhli a koupili jsme si suvenýry. Třeba turistické známky, plyšáky a ledovou tříšť. Potom jsme šli dál a prošli jsme chodbou s papoušky ara, ale i s těmi nejhezčími druhy. Ještě předtím jsme byli na rejnoky. Mohli jsme si je i nakrmít. Výlet se mi moc líbil. A potom jsme se zase autobusem vrátili. Někteří vystoupili na náměstí, někteří u školy a šli domů, někteří u školy a šli do školní družiny.

Maruška Sohlichová, 2. tř.

Školní výlet 3. a 4. třídy

V úterý 24. 5. jsme byli na školním výletě ve Štramberku. V 7.45 jsme vyjeli od školy a v 8.55 jsme dorazili na místo. První jsme šli do jeskyně Šipka, kde jsme potkali neandrtálce Bertíka. Z jeskyně jsme se vydali do mini zoo a tam jsme si prohlídli ryby, hady, želvu, ještěrky, chameleona, gekona a opičky. Mohli jsme si pohladit hada a pozorovali jsme, jak jiný had loví myš. Když jsme vyšli z mini zoo, měli jsme půlhodinový rozchod a mohli jsme si něco koupit. Já jsem si koupil kuš a dva balíčky štramberských uší. V 11.15 jsme vyšli na štramberskou trubu a cestou jsme počítali schody. Nahoře jsme se podívali přes barevná skla, abychom věděli, jak vypadá Štramberk na jaře, v létě, na podzim a v zimě. Naší čtvrtou zastávkou bylo muzeum Zdeňka Buriana, kde jsme obdivovali kresby dinosaurů a mamutů. Koupil jsem si tam pohled s indiánem. Nakonec jsme šli do pekárny štramberských uší, kde si každý jedno ucho upekl, dověděli jsme se, proč se tam vlastně pečou. Kolem třetí hodiny jsme se vydali domů. Nejvíce mi líbil chameleon, který se nacházel v mini zoo. *Michal*

Výlet 5. třídy

Ve středu 1. června oslavili žáci 5. třídy Den dětí školním výletem. Spolu s paní učitelkou Zajícovou a paní asistentkou Komořovou navštívili největší moravské město Brno.

Jaká byla cesta?

Martin, Filip: „Tam jsme jeli autobusem a cesta byla dlouhá a kostrbatá. Během cesty jsme si zpívali. Zpátky jsme se svezli rychlíkem.“

Co zajímavého jste v Brně viděli?

Katka: „První jsme navštívili hvězdárnu na Kraví hoře. V planetáriu nám ukazovali souhvězdí na hvězdné obloze a potom nám promítli film Země v pohybu. Lucka, Kristýna: „Z hvězdárny jsme spěchali na hrad Špilberk. Tam byly záhadné chodby vězení a v nich figuríny a mučící nástroje. Trochu jsem se bála, ale bylo to hodně zajímavé. Pan průvodce nám řekl i několik brněnských pověstí a taky si s námi zazpíval Jahoďky mražený.“

Valerka: „Nakonec jsme šli do Muzea hraček. To bylo taky fajn.“

Katka: „Bylo to úžasné, viděli jsme staré panenky, loutky, plyšáky, vláčky, prostě hračky našich babiček. S některými bych si hrála i teď.“

Na co jste se nejvíce těšili?

Lukáš: „Na KFC, kde jsme se dobře najedli.“

Líbil se vám výlet? Na co budete vzpomínat?

Katka: „Na to, jak jsme po celém městě sháněli Bubble tea a nakonec jsme ho koupili na nádraží. To se splnil náš sen. Někteří si koupili i Bubble Joy a Jirkův komiks.“
Valerka, Katka: „Celý den jsme si moc užili! Jen škoda, že s námi nebyl náš pan učitel Dopita. Jinak se mi výlet moc líbil a nikdy na něj nezapomenu.“

Do Prahy se zpožděním

Na školní výlet jsme vyjeli vlakem s paní učitelkou Sedlářovou a panem učitelem Foukalem. Vstávali jsme ve čtyři, abychom stihli vlak. Cesta nám rychle utíkala až za Pardubice, kde se vlak zastavil a stál. Nikdo pochopitelně nevěděl, proč stojíme, jak dlouho to bude trvat a jestli se vůbec někdy pojedje dál. Pak jsme se dozvěděli, že nějaká nešťastná žena skočila po vlak, a tak jsme z toho byli smutní.

Do Prahy jsme dojeli se zpožděním, takže jsme si museli nechat ujit letadla a vydali jsme se hned na výstavu o Titaniku, odkud jsme se přes Vltavu přemístili do Technického muzea, kde jsme viděli různé stroje a vůbec zajímavé věci. Na co jsme se nejvíc těšili? Na utrácení v obchodním centru Paladium a procházku po Karlově mostě. Pak už jsme celí utmáčení zamířili na nádraží, kde z nás únava spadla. Ve vlaku byla velká sranda, hráli jsme různé hry a blbli až domů.

Nadja Klvaňová a Nikol Ševčíková, 7. třída

A ještě jeden sedmácký, tentokrát za kulturou

Do Brna jsme se vypravili do divadla na představení Deset malých černoušků. Přišli jsme už dopoledne, abychom stihli i muzeum a různé památky. Nejprve jsme jeli do staré kovárny, kde nás provázeli sympatičtí manželé, pak jsme byli v Technickém muzeu a ve mlýně, ale stihli jsme i nákupní centrum Vaňkovka. S úderem půl šesté jsme se zcivilizovali a převlekli do společenského oblečení. Poprvé mě viděla celá třída v kvádru a košili! Usadili jsme se v sále a pozorně jsme se koukali, co se bude dít. Lidí tam bylo dost, ale nejhorší nás teprve čekalo. Sedačky vrzaly při každém pohybu, takže jsme museli sedět jako tvrdý Y, což byl zážitek nezapomenutelný. Výlety byly bezva a my se těšíme, že si za ty dva roky, které na základce ještě strávíme, užijeme ještě více takových parádních akcí.

Dominik Starý a Míša Mikešková, 7. třída

Příběh lesa

Konec školního roku se přímo nabízí k zorganizování akce, která děti poučí, ale taky pobaví. Když jsem se na jaře dověděla o možnosti půjčit zajímavý film o vývoji lesa od doby ledové až po dnešek, obrátila jsem se na Lukáše Vařechu z Kinoklubu s prosbou o zajištění a promítnutí snímku v našem kině. Lukášovi se nápad líbil, vše domluvil a v pátek 24. června jsme mohli uniknout letnímu žáru a užít si úžasné snímky rostlin a zvířat dokumentující neuvěřitelnou pestrost života dávných lesů, lesů doby, kdy se ještě nepřemnožil člověk.

Díky klukům z Kinoklubu jsme prožili hezké, zajímavé dopoledne. Kluci, děkujeme!

To byl frajer

Mnozí jste jej poznali na cestopisných besedách, kdy se svou rodinou zavítal i do Dřevohostic. Statečného mladého muže Jirku Máru, chlapce, který na invalidním vozíku procestoval celý svět a jehož boj s nelehkým osudem podněcoval touhu poznávat vzdálené kraje, a vítězit tak nad příkořími, které osud staví lidem do cesty. Po celý svůj život rozdával optimismus a naději všude kolem sebe. Zarmoutil všechny jen jednou, když 19. června ulehl ke spánku a další ráno už pro něj nenastalo.

Přestože mu bylo vyměřeno jen pětadvacet let, naplnil svůj pohár života až po samý okraj a dával z něj napít každému, kdo se s ním setkal. „Jirka, to je frajer,“ zhodnotili obdivně sedmáci jeho odvalu a odhodlání. Víím, že Jirkův odkaz: Nic není nemožné! pomůže nám všem zdolávat překážky, které se nám zdají nepřekonatelné.

Nataša Kučerová

Ti nám letos prověřali faldy!

Od roku 2008 jsem každoročně do výroční zprávy školy psala: „V tomto školním roce inspekce v naší škole neproběhla,“ a hned mi také zatrnulo. Jednou přece přijít musejí, tak snad to nebude letos, protože letos se to fakt nehodí... “ Osudné „letos“ přišlo, jak jindy, právě letos!

Dva inspektoři se ve škole ukázali už v srpnu. Přijeli provést kontrolu postupu školy při opravné zkoušce z matematiky, kde neshledali porušení předpisů. „Tak snad to máme pro tento školní rok za sebou,“ doufala jsem až do 5. listopadu. Toho dne se ze sluchátka ozvalo: „Česká školní inspekce...“ „Je to tady,“ sevřel se mi žaludek. A bylo!

Za šestnáct let, co jsem ředitelkou školy, se pohroma zvaná komplexní inspekce prohnala školou potřetí. Na přípravu jsme sice měli jen tři dny a víkend, ale jak řekl jeden ze zkušených členů inspekčního týmu: „Když je škola špatně vedená, nepomůže sebedelší příprava a do dobré školy můžeme vlézt třeba o půlnoci. To se pozná hned.“

Čtyřlenný inspekční tým stanul ve dveřích 10. listopadu a s elánem se nejprve vrhl na stohy papírů. Za tři dny zkontrolovali dvě dámy a dva muži téměř stovku předložených písemných materiálů, prozkoumali celý chod školy i školní jídelny a stačili navštívit výuku osmi předmětů i školní družinu. Ke čtení závěrečné zprávy přizval předseda inspekčního týmu dokonce pana starostu. To už ve mně byla malá dušička, protože na dobrém jméně školy a dobrých výsledcích práce nám velmi záleží. Jak jsem se rozzářila, když jsem poslouchala uznalá slova o kvalitě našich učitelů, o pílí a kázni žáků, o dobře vybavené, udržované a bezpečné škole, o chutných obědech a o úzké a kvalitní spolupráci školy se zřizovatelem Městysem Dřevohostice a Sdružením rodičů a přátel dětí! Paní učitelky Tománková, Zajícová, Josinková, Hošťálková, Dřevíková, Bartušková i pan učitel Foukalměli určitě z ohodnocení své práce radost, jako by sami dostali velkou jedničku s hvězdičkou. Přítomnost pana starosty mi rázem nijak nevadila, zejména když jsem viděla, jakou má z úspěchu školy radost. I já jsem byla na všechny své spolupracovníky a jejich kvalitní práci nesmírně pyšná.

Velmi mile nás překvapilo, jak sympaticky a přívětivě se členové inspekčního týmu chovali, neostýchali se pochválit pozitivu a s jakým taktem a ochotou poradili a navrhovali možnosti pro zlepšení.

Školní rok se chýlil ke konci, když se inspekce ohlásila znovu – naše škola se dostala do vzorku, u nějž je zkoumána úroveň matematické gramotnosti. Pan inspektor, který hospitoval ve všech hodinách matematiky, vyzdvihl trpělivost, klid a ochotu, s jakou paní učitelka Hošťálková dávala žákům šanci, aby své chyby opravili. I žákům se dostalo uznání: většina z nich pracovala a snažila se, i když ne všichni měli aktuálně nejlepší výsledky. Hřeje nás, že inspekce i veřejnost oceňuje, jak je valná většina našich žáků slušná, zdvořilá a disciplinovaná. Skvělá vizitka jak pro práci školy, tak pro rodiny našich dětí.

Nataša Kučerová, ředitelka školy

Vyhodnocení celoroční soutěže Výtvarník roku 2015/2016

Tento školní rok navštěvovalo výtvarný kroužek 27 dětí. Vedle tvoření a práce s různými materiály se mnozí z nich zapojili do mnoha výtvarných soutěží. Za své úspěchy získávali žáci body. Koncem června se počítalo a pak jen čekalo, jaké bude umístění.

1. místo, 110 bodů

Jan Kasperlik, 1. třída

cena Stabila v celostátní soutěži Ahoj z prázdnin

cena primátora města Kladno v mezinárodní soutěži Kladenská veverka

2. místo v celostátní soutěži Příroda kolem nás

1. místo a Zvláštní cena v okresní soutěži Byla vojna vypsaná

2. místo, 85 bodů:

Eva Navrátilová, 9. třída

Cena Stonožky, celostátní soutěž Karel IV.

1. místo v mezinárodní soutěži Kladenská veverka

1. místo v okresní soutěži Rozkvetlá zahrada

3. místo v okresní soutěži Požární ochrana očima dětí a v krajském kole 2. místo

Matěj Zmeškal, 4. třída

Cena Stonožky, celostátní soutěž – Karel IV.

2. místo v celostátní soutěži Hvězdy a vesmír

1. místo v okresní soutěži Rozkvetlá zahrada

1. místo v okresní soutěži Byla vojna vypsáná

1. místo v okresním kole Požární ochrana očima dětí

Sabina Škrabalová, 4. třída

Cena Stonožky, celostátní soutěž – Karel IV.

1. místo v mezinárodní soutěži Kladenská veverka

2. místo v okresní soutěži Rozkvetlá zahrada

4. místo v celostátní soutěži Voda jako povolání

1. místo v okresní soutěži Byla vojna vypsáná

3. místo, 80 bodů**Barbora Pročková, 9. třída**

Cena Stonožky, celostátní soutěž – Karel IV.

3. místo v okresní soutěži Byla vojna vypsáná

1. místo v okresním kole, 1. místo v krajském kole a 2. místo v celorepublikovém kole soutěže Požární ochrana očima dětí

4. místo, 55 bodů – Barbora Ježíková, 2. třída**5. místo, 40 bodů – Natálie Sehnálková, 3. třída****6. místo, 35 bodů – Kateřina Drábková, 2. třída****7. místo, 30 bodů – Nikol Josieková, 7. třída****8. místo, 25 bodů – Eliška Krutilová, 4. třída****9. místo, 20 bodů – Eva Symerská, 2. třída, Marie Sohlichová, 2. třída, Markéta Zlámalová, 1. třída, Žaneta Václavíková, 6. třída****10. místo, 15 bodů – Adam Krutil, 1. třída, Antonín Malý, 1. třída, Kamila Škrabalová, 2. třída****11. místo, 5 bodů – František Kužel, 1. třída**

Přeji všem úspěšným výtvarníkům, aby i v příštím školním roce měli dobré nápady, chuť kreslit a vytrvalost dokončit soutěžní práce.

Eva Luljaková

Vlak do Dřevohostic

Málokdo ví, že přes Dřevohostice měl jezdit elektrifikovaný vlak. První el. vlak ve střední Evropě začal jezdit z Tábora do Bechyně roku 1903, druhý měl jezdit u nás.

Poprvé o stavbě dráhy z Přerova přes Dřevohostice do Bystřice pod Hostýnem jednal obecní výbor městečka Dřevohostic dne 21. února 1895. Rada se usnesla, že zdarma odstoupí obecní pozemky, jimiž dráha povede, a také dodá zdarma potřebný štěrk a písek. Dne 29. května 1895 předložila firma Sinheim a spol. z Vídně ministerstvu obchodu projekt místní dráhy o normálních kolejích vedoucích ze stanice Přerova c. k. dráhy Ferdinanda Dřevohosticemi do Bystřice p. Host. Ministerstvo obchodu ustanovilo revizi projektu 24. července 1895 v Bystřici p. Host. za účasti dotyčných obcí. V prosinci roku 1895 vyjednával starosta František Kučerka a radní Jindřich Čech ve Vídni s akciovou společností.

První cukrovarské nákladní auto (1920)

V dubnu roku 1900 přišel ing. Kurt Bauer z Vídně s návrhem postavit tuto dráhu elektrickou. Současně zahájil předběžné jednání s elektrotechnickou firmou Františka Křížíka v Praze. V roce 1905 udělilo ministerstvo železnic starostovi Přerova Františku Troppovi a jiným povolení ke stavbě elektrické dráhy o normálním rozchodu z Přerova přes Dřevohostice do Bystřice p. Host. V roce 1912 koncesionáři požádali o zápůjčku u zemědělské banky markrabství moravskoslezského ve výši 1 375 000 Korun. Městečko Dřevohostice mělo vyjednání půjčku 100 000 korun na 200 akcií. Dřevohostický cukrovar měl velký zájem o rychlou stavbu dráhy, vyjednal si půjčku také na 200 akcií. Do cukrovaru se vozilo uhlí, vápenec volskými potahy z nádraží v Bystřici p. Host. První nákladní auto koupil cukrovar až roku 1920, druhé silnější o rok později. Akcie si kupovaly všechny okolní obce i občané. Do konce roku 1914 bylo vše vyměřeno, stavba elektrické dráhy se měla zahájit na jaře roku 1915. Následkem světové války stavba nezačala a veškeré jednání bylo odloženo.

Po válce 27. dubna 1919 žádali akcionáři stát, aby připravenou stavbu převzal, protože po válce nebylo možné tak velkou stavbu soukromníky uskutečnit. Akcionáři byli ochotni předat všechna práva státu.

Kronika Dřevohostic 1920 – 1928, opsal a zkrátil Kužel František

T. J. Sokol Dřevohostice

Po jarní přípravě venkovního sokolského areálu na letošní sportovní sezónu se členové Sokola Dřevohostice museli zabývat úbytkem vody na kropení sportovišť již o několik měsíců dříve, než v minulých letech. Jedním z řešení této situace bylo napojení nevyužívané vrtané studny v blízkosti hipo-zastávky za tenisovými kurty.

Díky finanční podpoře Nemocnice Hranice, a. s., technické pomoci VÚM Dřevohostice, zastoupené panem Mgr. Karlem Jakubálem, a dobrovolné práci asi 20 členů Sokola Dřevohostice, kterou doladoval automatickým přepouštěním vody Ota Kubíček, se podařilo tuto hodně náročnou akci realizovat ve velmi krátkém čase.

Dalším problémem, který nás tížil, byla havarijní část plechového plotu přímo za houpačkami, jenž při silných poryvech větru hrozil vyvrácením. Tohoto úkolu se velmi pěkně zhostili pod vedením Radka Pořízka tatínčí dětí, které tyto prostory u sokolovny využívají. Děkuji všem dobrovolným brigádníkům, kteří přiložili ruku k dílu a pomohli s nutnými opravami v tuto chvíli nezbytnými pro provoz a bezpečnost celého sportovního areálu.

Jaroslav Jančík

Tenisový Lojza CUP 2016

Kolem 35 tenistů se v sobotu 16. července ráno sešlo v dřevohostickém tenisovém areálu za sokolovnou, aby si už posedmé zahráli turnaj čtyřher a také mezi utkáními poseděli a zavzpomínali na spoluzakladatele dřevohostického tenisu Lojzu Pořízku, který odešel předčasně z kruhu svých tenisových kamarádů už v r. 2009, ve svých 54 letech. O to milejší bylo, že letos pořádal turnaj Lojzův nejmladší syn Radek Pořízek, který do turnaje vdechl velmi pohostinný a kamarádský duch svého táty. V pořadatelské práci mu pomáhala maminka Alena Pořízková a velmi obětavě i předseda klubu Jarda Jančík a také Libor Kocián. U udírny se činil Vlasta Pecháček, takže všeho bylo dosytosti až na dobré počasí. Zpočátku bylo silně větrno, což tenisté nemusí, a poté přišel i déšť a tak se stalo, že v sobotních odpoledních hodinách musel být turnaj pro vytrvalý déšť přerušen a dohrával se v neděli odpoledne. Nikomu to však nevadilo, většina hráčů byla potěšena, že si pobudou na dvorcích o jeden den navíc.

Konečné pořadí semifinálových párů bylo následující:

1. Veronika Jančíková – Jan Chytil
2. Karel Jakubál – Jan Vlach
3. Radek Pořízek – Antonín Chytil
4. Ladislav Sigmund – Jaromír Unger

Spokojeni však byli všichni účastníci a už teď se těší na další turnaje, kterými letos ještě budou:

v sobotu 5. srpna
v sobotu 3. září
v sobotu 24. září

Dostál Open
Dřevo Open

Dřevoveterán 2016 (pro hráče nad 50 let)

jak to viděl Laďa Sigmund

ADAM Cup 2016

Dne 3. 6. 2016 se uskutečnil 6. ročník tenisového turnaje čtyřher ADAM Cup, který pořádalo Centrum Dominika Kokory, p. o., pracoviště Dřevohostice ve spolupráci s Tenisovým klubem T. J. Sokol Dřevohostice.

Iniciátorem této akce byl před šesti lety Domov ADAM Dřevohostice, p. o., který se od 1. 1. 2016 sloučil s Centrem Dominika Kokory, p. o., jenž stejně jako jmenovaný domov poskytovalo pobytovou sociální službu. Na rozdíl od dřevohostického domova, kde byli ubytováni chlapci a muži se zdravotním postižením, byly v kokorském centru zajišťovány služby pro ženy se zdravotním postižením a pro seniory. Stávající sloučená organizace funguje pod názvem Centrum Dominika Kokory, p. o. a poskytované služby sloučených zařízení zůstaly zachovány.

Přes všechny změny, které se udály, tradice sportovní akce ADAM Cup zůstala zachována. Sportovci – tenisté i jejich fanoušci se v pátek odpoledne sešli na tenisových kurtech v Dřevohosticích, aby předvedli své dovednosti, pobavili se a aby společně prožili příjemné páteční odpoledne.

Po zahájení turnaje panem Jaroslavem Jančíkem, předsedou Tenisového klubu T. J. Sokol Dřevohostice, popřála paní Ing. Monika Orel, ředitelka Centra Dominika Kokory, p. o., mnoho sportovního štěstí všem hráčům. Sportovci si rozlosovali spoluhráče a souboj byl odstartován.

Po celou dobu klání nám přálo počasí, nezastihla nás žádná bouřka, jak „strašili“ meteorologové, mezi všemi zúčastněnými panovala přátelská nálada.

Stupně vítězů letos obsadili:

1. místo: Marian Králík a Filip Dostál
2. místo: Petr Neděla a Josef Holub
3. místo: Alena Vašinová a Adam Dostál

Společně prožité odpoledne bylo dalším důkazem toho, že věk, pohlaví ani příp. zdravotní handicap není překážkou příjemně strávenému společnému času.

Všichni sportovci si odnesli ceny, za které patří dík našim sponzorům, zejména městysi Dřevohostice. Stejný dík patří našim, povětšinou již mnohaletým příznivcům, kteří nás podporují svou náklonností. A v neposlední řadě děkujeme p. Jaroslavu Jančíkovi, místostarostovi Dřevohostic a předsedovi Tenisového oddílu T. J. Sokol Dřevohostice, za jeho nadšení, podporu a spoluúčast na organizaci této akce.

Naši klienti si odnesli bezpočet hezkých zážitků a již se těší na další společné akce s přáteli z Dřevohostic a blízkého okolí.

*Petra Stoklásková,
vedoucí úseku sociální péče Centra Dominika Kokory, p. o. pracoviště Dřevohostice*

Přespávačka v komnatách dřevohostického zámku podruhé

Letošní přespávačku v komnatách dřevohostického zámku jsme zahájili méně tradičně než normálně. Buřty jsme sice opékali, ano, ale zároveň si děti měly donést trička, na která si mohly namalovat, co chtěly. Děti tak předvedly svůj malířský talent a poté už si jen snědly své buřty a hurá na diskotéku. Tančilo se a zpívalo a i moderní animovaná pohádka si zde našla své místo. Brzy však padla únava i na ty nejstarší.

Dětičky se poté probudily do krásného slunečného rána, proběhla klasická roz-
cvička kolem valů a už šup do zámeckých zahrad, kde na ně čekala bohatá snídaně.

Letos se nahlásilo celkem 18 odvážlivců, kteří přenocovali v dřevohostickém zám-
ku a o celou akci se postaralo na 10 dospěláků hlavně z řad Pionýrské skupiny Dře-
vohostice, která vše pořádala. Budeme se zase těšit příští rok a už teď se nemůže-
me dočkat.

Hana Čížková, vedoucí PS Dřevohostice

Záhorský cykloorienták šestnáctý

(2. ročník memoriálu Ladislava Drdy)

se tentokrát uskutečnil za velmi příznivého počasí v sobotu 4. června. Na start se po-
stavilo celkem 51 závodníků z toho 11 dvojic bylo domácích, dalších 14 tvořili naši
staří známí závodníci z LKT Šumperk, Bystřice pod Hostýnem, Vsetína, Černotína
a další.

Nejlépe se s nástrahami trati, která byla vytyčena na pomyslném čtverci mezi Lip-
níkem, Hranicemi, Bystřicí a vysílačem na Holém kopci, vypořádali závodníci ze Šum-
perka – manželé Královi. Startovali v nejpočetněji obsazené kategorii mix nad 80 let.
V této kategorii se blýskli pěkným čtvrtým místem domácí pár Šťastná, Čepica.

Výsledky domácích borců v jednotlivých kategoriích:

MŽ	1. místo Jančíková, Chytil
RD	1. místo rodina Tomáše Pechy
Ž	2. místo Holubová, Klesnilová
MM	2. místo Václavek, Tellinger
MM 80	2. místo Klesnil, Holub
MM 80	3. místo Zehnálek, Peřina

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě a zdárném průběhu závodu.

Za Špica team Zdeněk Krutíl

Připravované cykloakce:

Turzovka 2016 (27.–28. 8)

12. ročník výjezdu na Zivčákovou

Start: sobota v 7:00 z náměstí • Návrat: neděle kolem 16:00

V případě zájmu kontaktujte Josefa Horáka, tel. 739 377 226

Cyklopořít ku sv. Kryštofovi (18. 9.)

4. ročník cyklovýletu na Rusavu

informace na Špici, popř. 777 681 249

Cyklovýlov Tovačov – Dub (15. 10.)

Tábor na Sochové

3. 7. 2016, den, kdy se nad Sochovou v Rajnochovicích rozezněly africké rytmy. Na 44 táborníků nejdříve nečekalo africké slunce, ale déšť, který novým táborníkům znepříjemnil odjezd autobusu už z Dřevohostic.

Letos je to už 30 let, co Pionýrská skupina Dřevohostice dovezla na táborovou základnu v Rajnochovicích první skupinku táborníků. Tábor nám postupně vzkvétá a pořád je co upravovat a vylepšovat, ale i tak jsme všichni na svou práci pyšní. Největším poděkováním jsou pro nás úsměvy na tvářích těch nadšených dětiček, když vyhrájí svůj první diplom (třeba v BIO ZOO stezce).

Jak jsem již naznačila na začátku, letos se celý tábor odehrává v rytmu Afriky. Dospěláci si pro africké kmeny připravili spoustu zajímavých tematických her. Děti byly rozděleny do 5 afrických kmenů: Kojsani, Tuarégové, Pygmejové, Masajové a Ber-

berové. Během krátké doby se již naučili africké tance, jak si vyrobit vlastního maskota, nebo jak zastrašit nepřítele a nošení dříví na hlavě již není pro afrického táborníka žádný problém.

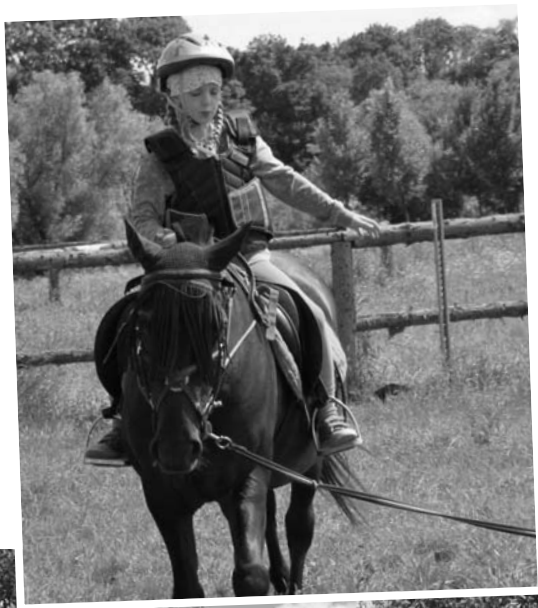
Ještě nás čeká souboj s Vlky, táborem z Kojetína, který nás vyzval na souboj v ringu, přehazované a přetahované. Již se však pilně připravujeme a nebude to pro ně jednoduché.

Celých 13 dní budou děti soutěžit, hrát si a učit se novým věcem a to vše pod dozorem zkušených instruktorů a vedoucích.

Všichni víme, že PŘÍŠTÍ ROK V TENTO ČAS JSME TU ZAS

Hana Čížková, vedoucí PS

Koňský příměstský tábor v Dřevohosticích

Od 4. 7. do 8. 7. 2016 proběhl další úspěšný ročník koňského tábora. Celkem 15 dětí se celý týden učilo základům jezdeckého umění. Zjistily, že ježdění je opravdu náročné, když je už po druhém dni bolely nohy. Letos jsme měli kromě táborových stálíc i spoustu nováčků, ale všichni nám opět ukázali, že jsou snaživí, pracovití a při hrách velcí bojovníci.

Každoročně bývá zvykem, že si děti složí písničky a na závěr vybereme táborovou hymnu. Tato sice nezvítězila, ale naprosto vystihuje celý náš tábor: „Slunko svítilo, nám se líbilo, už se zase těšíme, nashle v červenci.“

Zuzka Žemlová,

JK Gracie Dřevohostice

Z naší knihovny

Milí čtenáři,
zdravím opět z knihovny a vybírám zajímavé knížky, které nám mohou zpříjemnit dovolenkový čas.

📖 **Noah Gordon – Šaman** – klasický western, historický román, detektivka, politický thriller, román o naději a zklamání, o válce a míru, o lásce a nenávisti, o přátelství a zradě, o rozumu a víře, o demokracii a zvůli, kniha nabitá dějem, prošípaná jemným humorem – to je Šaman, jehož děj se odehrává ve Spojených státech amerických kolem poloviny 19. století. Kniha získala v roce 1992 cenu za nejlepší historický román.

📖 **Hana Andronikova – Zvuk slunečních hodin** – román vynalézavým způsobem spojuje několik rovin života dvou generací i časových pásem – Indii třicátých let, Baťův Zlín, nástup okupace Československa, poválečnou Ameriku. V roce 2002 získal ocenění Magnesie Litera v kategorii Objev roku.

📖 **Na konci apokalypsy – Kronika české science fiction 3 od Ondřeje Neffa do současnosti** – povídky 18 autorů, každý text je doplněn doslovem autora a časovým shrnutím podobného žánru – sestavil Ivan Adamovič

📖 **Roderick Gordon, Brian Williams – Ztracený svět v podzemí** – dobrodružství čtrnáctiletého chlapce, který objeví svět podzemí s nadvládou zla. Perfektně vymyšlené vyprávění, které vás kompletně vtáhne do jiného světa.

📖 **Renáta Fučíková – Praha v srdci** – 189 příběhů města a lidí, které se v Praze odehrály v průběhu posledních dvou set let. Kniha není historickou studií, je výtvorně-literárním vyjádřením uznávané autorky, která miluje své město.

Dobrý výběr čtení a pohodové léto přeje Ludmila Valčíková

Starosta děkuje

👍 Na podzim roku 2015 našel náš občan **Martin Skříček** v dřevohostickém lese soubor 32 kusů stříbrných mincí z první čtvrtiny 17. století. Nálezce předal mince na základě zákona O státní památkové péči pracovníkům Muzea Komenského v Přerově. Mince byly následně ošetřeny a zapsány do muzejní sbírky. Jádrem nálezu se skládá z 19 kusů stříbrných 12 krejcarů vydaných roku 1620 moravským stavovským direktoriem (Olomouc, Brno). V nálezu najdeme i 24krejcar českého krále Fridricha Falckého z roku 1620 (mincovna Kutná Hora) a dva escaliny z nizozemského města Kampen (druhé desetiletí 17. století). Zbývající mince, 10 kusů, jsou drobné ražby z tehdejšího Polska, Slezska a Německa. Mince byly patrně ukryty, možná dokonce ztraceny, někdy po roce 1620. Ve vitríně, umístěné v chodbě dřevohostické radnice, si můžete prohlédnout celkem 12 mincí z tohoto nálezu. Děkujeme Martinu Skříčkovi, že umožnil všem návštěvníkům radnice zhlédnout tento unikátní nález.

👍 Starosta děkuje také pánům **Romanu Janovskému** a **Josefu Stloukalovi**, kteří oba našli a přinesli na radnici peněženky plné dokladů i peněz. Majitelé peněženek moc děkují rovněž.

Nový územní plán městyse Dřevohostice

Vážení spoluobčané,
připravovaný nový Územní plán městyse Dřevohostice jde pomalu do finále. V průběhu loňského a začátkem letošního roku probíhaly diskuze, jak vás občanů, tak i členů stavebně strategické komise nad rozpracovaným územním plánem našeho městečka. V květnu tohoto roku 2016 byl projektantkou Ing. arch. Vandou Cíznerovou odevzdán pořizovateli – Oddělení územního plánování, Odboru koncepce a strategického rozvoje Magistrátu města Přerova ke společnému jednání.

Do návrhu územního plánu Dřevohostice můžete nahlédnout v listinné podobě na Úřadu městyse Dřevohostice nebo na úřadu územního plánování Magistrátu města Přerova počínaje dnem 14. 7. 2016. Tímto dnem je současně návrh ÚP Dřevohostice zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup na www.prerov.eu.

**Do 29. 8. 2016 je možno uplatnit u úřadu územního
plánování písemné připomínky.**

K později uplatněným připomínkám se nepřihlíží.

Po obdržení stanovisek dotčených orgánů a připomínek občanů bude návrh upraven a opět zveřejněn před vlastním veřejným projednáním na podzim roku 2016.

Na tyto poslední dvě fáze (společné projednávání a veřejné projednávání), která se uskutečňují v roce 2016, jsme získali dotaci z Ministerstva pro místní rozvoj ČR v částce 338.800 Kč z celkových nákladů pro tyto dvě fáze projektu, které činí 423.500 Kč.

Jaroslav Jančík

Z činnosti Finančního výboru Zastupitelstva městyse Dřevohostice

Dne 20. 6. 2016 se uskutečnilo další zasedání finančního výboru. Náplní byla kontrola městyse Dřevohostice. Předmětem kontroly byla:

Kontrola závěrečného účtu městyse Dřevohostice za rok 2015

Projednání Závěrečného účtu za rok 2015 proběhlo na 9. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice konaného dne 26. 5. 2016. Finančnímu výboru byl předložen

Protokol o schválení účetní uzávěrky za rok 2015 a Závěrečný účet městyse za rok 2016 – finanční výbor bere na vědomí.

Kontrola plateb za samovýrobu dřeva a místních poplatků 2016 a kontrola plateb za prodej dřeva z lesa 2016

Finančnímu výboru byl předložen výpis plateb za prodej dřeva z lesa. Příjem z prodeje dřeva (prodej dřeva + samovýroba) od 1. 1. 2016 do 20. 6. 2016 činí 2.515.741 Kč.

Ke dni kontroly byly v termínu splatnosti uhrazeny všechny platby a faktury za prodej dřeva.

Finančnímu výboru byl předložen výpis plateb z poplatku za psa. Příjem z poplatku za psa od 1. 1. 2016 do 20. 6. 2016 činí 24.700 Kč

Finančnímu výboru byl předložen výpis plateb z poplatku za svoz TKO za rok 2016. Příjem k 20. 6. 2016 činí 636.106 Kč. Do data kontroly nezaplatilo poplatků za letošní rok 18 občanů. Dluh z let 2014–2015 je pak 15.900 Kč.

Nájemné za pronájem bytů (25 bytů a 1 ubytovna) je uhrazeno z 93%. K 31. 5. 2016 dlužná částka 16.647 Kč. Dlužníci byli upozorněni na nedodržení nájemní smlouvy a z toho plynoucí důsledky.

Nájemné z nebytových prostorů je uhrazeno z 75%. V současné době je 17 nájemců z toho 9 nájemníků platí čtvrtletně, 6 nájemníků platí pololetně a 2 měsíčně. K 31. 5. 2016 dlužná částka 43.080,50 Kč, ale doba splatnosti je k 30. 6. 2016. Je předpoklad, že většina nájemců termín dodrží.

Zpracoval: Ing. Petr Neděla, předseda FV

Kontrolní výbor Zastupitelstva městyse Dřevohostice

se sešel 16. 6. 2016, náplní kontroly bylo:

Kontrola plnění Usnesení Rady městyse Dřevohostice č. 32–36 za období 4. 4. – 30. 5. 2016

Závěr: Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad.

Kontrola plnění Usnesení z 9. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice

KV bylo předloženo Usnesení z 9. zasedání Zastupitelstva městyse Dřevohostice.

Závěr: Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad.

Kontrola zápisů z jednání komisí

KV byly předloženy zápisy ze schůze kulturní komise ze dne 4. 5. 2016 a 12. 5. 2016.

KK projednávala témata jako např.:

- Záhorská cyklotrasa
- Průvodcovská činnost na zámku
- Sraz dechovky
- Provoz informačního centra

KV byly předloženy zápisy ze zasedání stavebně strategické komise ze dne 5. 5. 2016. na jednání se diskutovalo nad návrhem Územního plánu obce a navržení řešení u sporných lokalit.

Závěr: Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad

Kontrola výběru poplatků TKO a pes.

Nedoplatek TKO 2016: A. Předpis plateb: 654.026 Kč
 B. Zapláceno: 97,26 %
 C. Zbývá k platbě: 2,74%

- Nedoplatek za psa 2016: A. Předpis plateb: 25.000 Kč
B. Zaplacen: 98,4 %
C. Zbývá k platbě: 1,6 %

Závěr: Kontrolní výbor hodnotí všechny předložené materiály bez výhrad.

Kontrola výběru nájmu bytových a nebytových prostor v majetku městyse Dřevohostice.

KV byl předložen materiál s dlužnými částkami vzniklými ke dni kontroly. U bytových prostor dochází ke zpoždění plateb, avšak k narovnání dluhu.

Vzniklé dlužné částky u nebytových prostor vyplývají ze splatnosti buď za jedno čtvrtletí či pololetí. U částek se předpokládá, že budou řádně zaplacen.

Závěr: Kontrolní výbor hodnotí bez výhrad. Nájemné za bytové a nebytové prostory je placeno vesměs řádně, v jednotlivých případech došlo k závažnému porušení platební morálky, KV doporučuje důsledný postih neplatičů.

RR podle zápisu KV

Pravidla pro samovýrobu palivového dřeva v lesích městyse Dřevohostice

Samovýrobou rozumíme těžbu dřeva za stanovenou úplatu zcela, nebo zčásti ponechaného tomu, kdo dřevo vytěží. Samovýroba slouží pro zásobování obyvatelstva palivovým dřívím a provádí se v souladu s pravidly pro povolování těchto těžeb.

O samovýrobu palivového dříví je nutno požádat pouze a jen výhradně na Úřadě městyse Dřevohostice (dále jen na úřadě městyse). Tato pravidla jsou závazná pro všechny občany provádějící a samovýrobu dřeva a pro žadatele o samovýrobu.

Čl. I.

Evidence žadatelů o samovýrobu

- Zájemce o samovýrobu dřeva je zařazen do seznamu žadatelů na základě písemné žádosti podané na úřadě městyse (formulář žádosti obdrží tamtéž).
- Žádost se podává v kanceláři úřadu městyse v době od 1. 7. do 15. 9. kalendářního roku.
- Pokud zájemci bude provádět samovýrobu druhá osoba, musí její jméno uvést v žádosti. Tato osoba svůj souhlas potvrdí v žádosti svým podpisem (viz. zákon č 289/1995 Sb., lesní zákon ve znění pozdějších předpisů a vyhlášek).
- Na jednu žádost bude umožněno žadateli vytěžit maximálně 10 PRM palivového dřeva.
- Žádosti nelze do pořadníku podávat za každou osobu žijící ve společné domácnosti (jedna domácnost = jedna žádost)
- Občanům s bydlištěm mimo Dřevohostice bude povolována samovýroba dřeva po vyřízení všech žádostí občanů městyse Dřevohostice v daném kalendářním roce.
- Přednostně bude dána možnost samovýroby žadateli, jehož žádost nebyla vyřízena v minulém roce, a to na základě podání nové žádosti v aktuálním roce

Čl. II

Organizace samovýroby palivového dříví

1. Seznam žadatelů o samovýrobu bude úřadem městyse předán lesnímu hospodáři, který jednotlivé žadatele vyzve telefonicky k nástupu, upřesní lokalitu na samovýrobu dřeva a předá další pokyny k provádění prací.
2. Vstup do lesa za účelem provádění samovýroby a odvoz dřevní hmoty je možný pouze po souhlasu lesního hospodáře.
3. Trasy odvozu palivového dříví určí lesní hospodář.
4. Po změření dřeva (Čl. III., odst. 11) vystaví lesní hospodář stvrzenku za úhradu palivového dříví samovýrobce.

Čl. III.

Povinnosti žadatele při práci v lese

1. Samovýrobu palivového dřeva musí žadatel provádět pouze ve vyznačeném dílci. Mimo vytýčený dílec nesmí těžit.
2. Je přísně zakázáno vyřezávat cokoliv jiného, než je určeno lesním hospodářem.
3. V prostoru samovýroby musí provést žadatel úklid jak větví, tak jiného nepořádku, který způsobil.
4. Práce musí dokončit v dohodnutém termínu a oznámit lesnímu hospodáři ukončení prací.
5. Při zpracovávání dříví motorovou pilou musí samovýrobce splňovat kvalifikační předpoklady pro práci s motorovou pilou. Pokud tyto předpoklady nesplňuje, je povinen si takovou osobu na samovýrobu najmout.
6. V souladu se zákonem č. 289/1995 Sb. k provozu MP k mazání řezných částí použije biologicky odbouratelný rostlinný olej.
7. Bude používat předepsané ochranné pracovní pomůcky včetně obvazového balíčku a provozuschopného mobilu.
8. Nesmí pracovat osamocene, k tomu účelu může přizvat další osoby, za které plně zodpovídá.
9. Při přerušení práce na samovýrobě na dobu delší jak 10 dnů musí tuto skutečnost ohlásit OLH, jenž je z důvodu naléhavosti oprávněn pověřit zpracováním tohoto podílu dalšího žadatele.
10. Na pasekách po pokácení posledního stromu dřevorubcem musí být vyklizen okraj nejméně 3 m od hranice paseky do 3 dnů z důvodu oplocování, celý přidělený podíl do 10 dnů z důvodu zalesňování. Nedodržení těchto termínů je hrubé porušení pravidel.
11. Dřevo bude srovnáno do hraní v lese a jeho odvoz z lesa lze provést až po změření lesním hospodářem, pokud není dohodnuto jinak, např. z provozních důvodů (měření je v jednotce prostorový metr – PRM.)
12. Větve a ostatní klest budou složeny samovýrobce v lese na hromady (pokud není dohodnuto jinak), popřípadě po dohodě s lesním hospodářem spáleny – při tom je nutno dodržet směrnici o pálení klestu v lesních porostech.
13. Zajistit si včasný odvoz vytěženého dřeva.

14. Odvoz vytěženého dříví je nutné provádět po určených trasách v takové době, aby nedocházelo k poškozování lesních cest a znečišťování místních i státních komunikací.
15. Úhradu za dříví je nutné provést po přeměření a určení ceny lesním hospodářem proti stvrzence vydané lesním hospodářem.

Čl. IV. Cena za dříví

1. Cena za samovýrobu palivového dřeva bude upravena podle kvality dřevní hmoty a lokality těžby.
2. Cena za palivové dříví získané samovýrobou a jeho množství na kalendářní rok se může každoročně upravovat.

Čl. V. Vyřazení a zařazení žadatelů o samovýrobu do seznamu

1. Vyřazen bude zájemce:
 - a) který má vůči městysi Dřevohostice neuhrazené pohledávky
 - b) porušil pravidla samovýroby
 - c) který úmyslně poškodil nebo znehodnotil majetek městyse.
2. Vyřazen bude zájemce, který má trvalý pobyt v městysi Dřevohostice, nebo je vlastník rekreačního objektu v k. ú. Dřevohostice a prováděl samovýrobu dřeva v lesích městyse pro občany s pobytem mimo městys Dřevohostice.
3. Zařazen do pořadníku může být opět ad:
 1. a) po uhrazení pohledávky
 1. b) po dvou letech
 1. c) po uhrazení škody na majetku městyse
 2. po dvou letech

Čl. VI. Závěrečná ustanovení

1. Platnost těchto pravidel je ode dne 1. 7. 2016.
2. Požadované množství dřeva je přímo odvislé od množství plánované těžby v lese v daném roce a městys Dřevohostice, má právo limity operativně upravovat.
3. Městys požaduje, aby vytěžené dřevo bylo z lesa odvezeno nejpozději do 31. března příslušného roku, pokud nebylo stanoveno lesním hospodářem jinak (např. z důvodu zalesnění).
4. Práce v lese při samovýrobě dřeva koná samovýrobce na vlastní nebezpečí.
5. Porušení výše uvedených pravidel samovýroby se bude trestat vykázáním z lesa bez nároku na náhradu za vytěžené dřevo a pokutou do až do výše 5 000 Kč.
6. Za zvlášť hrubé porušení pravidel samovýroby bude samovýrobce, zejména při odcizení dřeva nebo neoprávněné těžbě, předán k přestupkovému řízení na Magistrát města Přerova

*Schváleno Radou městyse Dřevohostice dne: 13. 6. 2016.
Petr Dostál, starosta městyse Dřevohostice*

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Významné životní jubileum

si v měsících srpnu, září a říjnu 2016
připomenou tito naši spoluobčané:

93 let
Božena Nesvadbová

92 let
Oldřiška Klevetová

90 let
František Bednář

89 let
Zbyněk Doležel

87 let
Josef Mlčák

86 let
Marie Daňová
Zuzana Skálová

84 let
Vladimír Zbírál
Květoslava Polášková

83 let
Marie Vašínová

82 let
Josef Nedbal
Marie Veselá

81 let
Ludmila Horsáková

80 let
Ivanka Stojanová

75 let
Zdenka Zmeškalová

Pavel Nuc
Josef Chytil

70 let
Ladislav Chmelař
Zdenka Kuželová
Zdenka Nucová
Libuše Chytilová

60 let
Pavel Macek
Eduard Sohlich
Jiří Pospíšil
Antonín Pánek
Jarmila Šišková
Zdeňka Grňová
Jiří Horák

*Všem jubilantům blahopřejeme a do dalších let přejeme pevné zdraví,
osobní štěstí a životní optimismus.*

Uzavřená manželství

Martin Talla a Ivana Kindlová Zdeněk Kužela a Lucie Pokorná

*Vážení novomanželé, na Vaší společné cestě životem
Vám přejeme hodně štěstí, lásky, porozumění a spokojenosti.*

Narozené děti

Lukáš Pánek Vojtěch Miklík

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dítětko a přejeme jim i Vám mnoho zdraví
a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Vladimír Jantula Ladislav Skála Marie Horáková

Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast nad ztrátou blízkého člověka.

Věneček
pro maminku
vystoupení dětí
z mateřské školky
Pramínek

Zámek přivítal
cechy a řemesla